

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Lvlli Archiepiscopi Moguntini: vt habetur in breuiario Moguntino:
Migrauit è corpore anno Domini 787 cùm sedisset annos 32.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

instillauit, tertia die febre correptus, quarto demum decimo die, expletis nonaginta quinque ætatis suæ annis, ex vitæ huius ergastulo migravit; bonorum operum in vita plenus, & multis magnisque miraculis post mortem clarus: Sacrum corpus eius, cum vt ibidem sepeliretur loco moueri non posset, fuit duobus indomitis equis impositum, atque ab eis mirabiliter ex Castro recto itinere ad Cellam in eorum delatum: ibidemque competenti honore terræ mandatam.

Locus sepulchre eius.

Teste C. Baron. in Not. ad Martyr. Roman. Vide & Tomo 9. Annal. 16. Octob. Patria eius.

Pietas eius.

VITA S. LVLLI ARCHIEPISCOPI Moguntini: vt habetur in breuiario Moguntino: Migravit è corpore anno Domini 787, cum fuisset annos 32.

LVLLVS apud Anglofaxones in Britannia natus, à primis annis Christum cum literis imbibit. Nam adhuc septennis cuiusdam monasterij patribus commendatus, nihil omisit, quod ad promerendam Dei gratiam pertinere posset. Corpus, cum adoleuisset, assidua edomans abstinencia, spiritui subijciebatur in sanctarum verò scripturarum meditatione, tanta diligentia versabatur, vt omnes in admirationem sui conijceret. Fama autè eo tempore per Britanniam crebrescente, de rebus feliciter gestis Bonifacij Moguntinæ vrbis Archiepiscopi, cui Lullus sanguine iunctus erat, ijs in locis messem quidem vberissimam, at operariorum maximam esse penuriam: cepit animo voluere quomodo tam sancta & necessaria functione occupato opem ferre posset. In iam Diaconatus gradum adeptus, ex superiorum

rum suorum voluntate iter ad Bonifacium suscepit.

Sic longo terra marique emenso itinere, Germaniam adiit; cuius aduentu Bonifacius mirifice est recreatus. Qui cum sanctissimæ ipsius conuersationis, affluentis doctrinæ, flagrantisque in Deum animi certiora experimenta coepisset, inuitum ad sacerdotij dignitatem prouexit, & lateri suo semper adhærere uoluit. Postquam autem diu prædicationi sedulo incubuisset, multisque alijs grauibus negocijs obeundis fidem & industriam suam probasset: Bonifacius iam in Frisiam iturus, ipsum præ-

Venit Moguntiam ad S. Bonifacium.

Fit Sacerdos.

Succedit Bonifacio in episcopatu Moguntino.

Tandem per spiritum cognoscens dormitionis suæ instare diem, vocato coepiscopo suo Alboino, viro valde religioso, iniunxit, vt factis prius celebratis mysterijs, se ad Heresfeldense monasterium præcederet. Ille sine mora sacrum perficiens, etsi toto corpore incolumis videretur & sanus, cum sacramentis Dominicis participasset, vnà cum Missa finiuit & vitâ. Nihil hoc casu motus Lullus, obitus sui prænuncium nauis secum impositum, per Moganum in Heresfeldense coenobium, prius à se extructum, aduehens, honorifice sepeliuit. Vbi etiam morbo protinus correptus, Archiepiscopatus sui anno tricesimo secundo, placida morte in Domino defunctus est. Corpus ibidem positum,

En mirabile exitum Alboini, coepiscopi viri sancti.

Heresfeldense monasterium à quo extructum.

Obitus S. Lulli & corporis incorruptio. tum, eximijis miraculis clarum, cum post sexagesimum annum è terra leuaretur, eo membrorum omnium decore ac vestium quoque nitore inuentum est, vt illo ipso die expirasse, ac sopore potius, quàm morte sepultus videretur.

VITA S. BERCHARII ABBATIS

Teste C. Baron. in Not. ad Martyr. Rom.

& Martyris: Ex Vincentij Speculo Historiali. Libr. 24. cap. 114. & 115. Claruit anno Domini 660.

16. Octob.

Vixit in monasterio Luxouensi. S. Eustachij vita habetur 29 Martij.

Egregia Bercharij obedientia magno miraculo illustratur.

SANCTVS Bercharius, sub sancto Nivardo Rhemorum pontifice, moribus & sapientia imbutus, Luxouiese monasterium expetijt: vbi sub Abbate sancto Eustachio monasticam vitam duxit. Cùm autè in cura promptuarij, rectoris nutu esset implicitus, quadam die subito iussu eius est vocatus. Fortè ille tunc, è vase, epistomium manu tenens, cerealem potum promebat. Mirum dictu: ad vnius iussionis nutum relictis, quæ habebat, in manibus, occurrit concitus, ardore obedientiæ, amphoræ custodiendæ oblitus. Illoque ante Abbatem stante, interim potus in vasculum suppositum defluere non cessans, postquàm ad superficiem vasis peruenit, in modum columnæ supernè constipatum, in gyrum coronari cœpit. vterò cerneret illud liquamen, quod vix clausum valet contineri, in sublime tolli: vt liquido patesceret, quanta esset virtus obedientiæ, cuius fructus nullo modo possit in terra deperire. At ille, quod acciderat, non suo, sed Abbatis merito deputauit.

Iam